

Ved afslutningen af den 'regelbaserede' æra efter Den kolde Krig

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 17. februar 2025

Fremtiden er ikke nødvendigvis fastlagt, men det er helt sikkert, at vi befinder os ved afslutningen af den såkaldte »regelbaserede orden« efter Den kolde Krig. I spidsen for mange manifestationer, herunder tårerne fra den afgangende formand for Sikkerhedsrådet i München i går, står mødet tirsdag den 18. februar i Riyadh mellem den amerikanske udenrigsminister og den russiske udenrigsminister for at genetablere regelmæssige forbindelser mellem disse magter og for at konferere om at afslutte krigsførelsen i Ukraine. Disse samtaler følger op på telefonsamtalen den 12. februar mellem præsident Trump og præsident Putin. I Riyadh står udenrigsminister Sergej Lavrov i spidsen for den russiske delegation, som også omfatter Putins udenrigspolitiske rådgiver Juri Ushakov. USA's udenrigsminister Marco Rubio leder den amerikanske delegation, som også omfatter den nationale sikkerhedsrådgiver Mike Waltz og mellemøstudsendingen Steve Witkoff. Drøftelserne vil »primært fokusere på at genoprette hele komplekset af russisk-amerikanske relationer. De vil også omhandle forberedelsen af mulige forhandlinger om den ukrainske løsning og tilrettelæggelsen af et møde mellem de to præsidenter,« sagde Kremls talsmand Dmitry Peskov i dag.

Ukraine og de europæiske nationer er ikke involveret i mødet i Riyadh, hvilket de har udtrykt stor utilfredshed med. Lederne af et udvalgt antal af dem mødtes sammen med NATO's generalsekretær Mark Rutte til et krisemøde om Ukraine i Paris i dag, som den franske præsident Emmanuel Macron havde indkaldt til i går.

Lavrov sagde om spørgsmålet om at mødes med USA uden Europa, før han tog af sted til Saudi-Arabien i dag: »Jeg ved ikke, hvad de [europæiske embedsmænd] ville foretage sig ved forhandlingsbordet ... hvis de vil sidde ved forhandlingsbordet med det formål at fortsætte krigen, hvorfor så invitere dem med?«

Der er også bemærkelsesværdige bevægelser i Sydvestasien og Nordafrika. Den Arabiske Liga meddelte i går, at de udvider antallet af nationer, der deltager i deres kommende møde i Kairo, for at støtte genopbygningen af Gaza og for at modsætte sig Trumps »Riviera«-plan om at fordrive palæstinenserne. Mødedatoen er blevet rykket fra den 27. februar til begyndelsen af marts for at give plads til de nye deltagere, som f.eks. omfatter de seks nationer i Golfens Samarbejdsråd. Egypten planlægger i de kommende dage at udsende sin oversigtsplan for opbygning af infrastruktur og andet arbejde i Gaza.

Før denne regionale konference i Cairo er Saudi-Arabien vært for et møde fredag den 21. februar (ændret fra den 20. februar) for at konferere om samme emne blandt en mindre G20-gruppe af nationer.

I mellemtiden er der tiltag for at opretholde fase 1 af våbenhvilen i Gaza og forberede sig på fase 2. Det forlyder, at en israelsk delegation tager til Kairo i dag for at drøfte fortsættelsen af fase 1 og forberedelserne til fase 2. Dette skete efter et telefonopkald i weekenden fra USA's mellemøstudsending, Steve Witkoff, til premierminister Netanyahu og Witkoffs beretning om opkaldet på Fox News Sunday, som ser ud til at have fået Netanyahu til at give efter på en eller anden måde.

I centrum for alt dette hastige diplomati, med den afgørende etablering af forholdet mellem USA og Rusland, er spørgsmålet om *indholdet* af dialogen og opfattelser af økonomisk udvikling nu og i fremtiden.

Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche gentog i dag, at der ikke kan findes en kur mod problemerne og kriserne uden at indføre en ny arkitektur for sikkerhed og gensidige fordele, og det kan ikke gøres uden at slippe af med geopolitikken. Oase-planen, som blev fremlagt for årtier siden af Lyndon LaRouche, er udtryk for dette perspektiv.

Zepp-LaRouche henviste folk til diskussionen den 14. februar i Den Internationale Fredskoalition som en »gennembruds«-dialog om emnet. Dr. Naledi Pandor, tidligere minister for internationale anliggender og samarbejde, talte om Oase-planen som en mulighed for en ny måde at betragte verden på. I løbet af diskussionen fremhævede Dr. Pandor f.eks. perspektivet i Den Afrikanske Unions »Agenda 2063« for det afrikanske kontinent som værende i tråd med principperne i Oase-planen. Pandor var medvirkende til, at Den Afrikanske Union iværksatte Agenda 2063 for kontinentet. Det 50-årige udviklingsperspektiv startede officielt i januar 2015, kendt som »The Africa We Want in 2063«. Planen har flere spor af mål, f.eks. landbrug, industri, transport og så videre.

Samme dag som Dr. Pandor talte på IPC, afholdt Den Afrikanske Union sit todages årlige topmøde i Addis Abeba med deltagelse af mere end 50 nationer. Det er her, man gennemgår fremskridtene i forhold til et eller andet mål i AU's Agenda 2063 i løbet af det seneste år. Sidste år var vigtigt diplomatisk set for Den Afrikanske Union, da den indtog sin plads i styrkelsen af den Globale Majoritet, idet Den Afrikanske Union blev medlem af G20-gruppen. Sydafrika er formand for G20 i 2025 og vil være vært for det første ministermøde i G20 den 20.-21. februar i Johannesburg, hvor udviklingen af hele Afrika sandsynligvis vil være på dagsordenen. Den amerikanske udenrigsminister Rubio har fornærmende meddelt, at han ikke vil deltage, hvilket er i tråd med det brud, som den kommende Trump-administration har forårsaget med Sydafrika i de seneste dage. USA vil gøre klogt i hurtigt at genoverveje dette såvel som sin holdning til

Gaza.

I denne forbindelse gentog Zepp-LaRouche en grundlæggende pointe i dag. Den krise, vi står over for, er ikke kun af militær, strategisk, finansiel og lignende karakter, men det er et *kulturelt og moralsk* sammenbrud. En velfungerende regering har til opgave at frigøre folks kreativitet til glæde og produktivitet for at sørge for det fælles bedste. Tænk på Oase-planens tilgang på denne måde.

Foto: UN Photo/Cia Pak, CC/Gage Skidmore